

РЕШЕНИЕ

№ 1077

гр. П., 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Виолета Гр. Николова

при участието на секретаря ИЛОНА ЦВ. ДЕЛЕВА
като разгледа докладваното от Виолета Гр. Николова Гражданско дело № 20214430106210 по описа за 2021 година

на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано въз основа на искова молба от Г.Ф.-С., адрес: гр.С., ул.“Г.И.“ ***, представляван от изпълнителните директори М.К. и С.С., заедно, чрез адв. Я.А., съдебен адрес: гр.П., ул.“Б.“ ***, против СТ. АТ. СТ. с ЕГН*****, адрес: с.О., ул.“О.“ ***, адрес за призоваване: с.К., ТКЗС при Д.Д.. Посочва се в исковата молба, че ***. между лек автомобил Р.К. с № ***, собственост на И.П.И. и с автомобил „Ф.Г., с рег.№***,управляван от ответника, настъпило ПТП. Твърди се, че ответникът бил неспособен и управлявал автомобила след употреба на алкохол. Сочи се, че били причинени както имуществени вреди на другия автомобил, така и средна телесна повреда на трето лице. Посочва се в исковата молба, че поради липса на сключена застраховка „Г.О.“ от страна на ответника за лек автомобил „Ф.Г.,, ищецът заплатил по застрахователна щета № ***г. обезщетение в размер на сумата от ***. Иска се от съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати сумата от ***, представляваща изплатено от Г.Ф.-С. по застрахователна щета № ***г., както и законна лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането. Претендират се и направените деловодни разноски.

С определение № ***г. на основание чл.47, ал.5 ГПК за особен представител на ответника е назначен адв. К.Я. – АК-П..

В законоустановения месечен срок е постъпил отговор с вх.№***., в се взема становище за допустимост, но неоснователност на иска.

Осоеният представител оспорва обстоятелството, че ищецът е заплатил процесната сума, както и липсата на сключена застраховка „Г.О.“ за лек автомобил „Ф.Г., с рег.№***. Иска от съда да постанови решение, с което да отхвърли исковете като неоснователни и недоказани.

В съдебно заседание Г.Ф.-С., редовно призован, се представлява от адв.Я.А. – АК-П.. Процесуалният представител на ищеца моли съда да постанови решение, с което да уважи изцяло предявените искове.

Ответникът СТ. АТ. СТ. се представлява от особения представител адв. К.Я. – АК-П., който моли съда да постанови решение съобразно доказателствата по делото.

Съдът като прецени събраните в хода на производството писмени доказателства и обсъди доводите на страните намира за установено следното от фактическа страна:

Безспорно по делото е и се установява от заверено копие на протокол за ПТП от ***г., че на ***. между лек автомобил Р.К. с № ***, собственост на И.П.И. и с автомобил „Ф.Г., с рег.№***,управляван от ответника, настъпило ПТП на общински път гр.Р. – с.З., общ.С.З., в резултат на което била причинена средна телесна повреда на П.В.И. и били причинени щети на двата автомобила.

Не се спори и се установява от представеното заверено копие на Определение от ***г. по НОХД № ***г. по описа на РС Р., че било одобрено споразумение, по силата на което ответникът се признал за виновен в извършено престъпление по чл. 342, ал.1 вр. чл. 129, ал.2 НК вр. чл. 16, ал.1 т.1 и чл. 20 от Закона за движение по пътищата, за това че на ***., на общински път гр.Р. – с.З., общ. С.З., при управление на МПС „Ф.Г.“ с рег.№ ***, собственост на Т.С.С., в пияно състояние – с концентрация на алкохол в кръвта си *** промила на хиляда и без необходимата правоспособност нарушил правилата за движение по пътищата (ЗДвП) чл. 16, ал.1 т.1 и чл. 20 от Закона за движение по пътищата, като причинил по непредпазливост средна телесна повреда , изразяваща се в трайно затруднение на движенията

на левия долен крайник, поради многофрагментарно счупване на петата предходилна кост на лявото ходило, включващо и ставната повърхност към предноходилната става, за което на основание чл. 343, ал.3 б.4а“ вр. чл.342, ал.1 и чл.129, ал.2 от НК, бил осъден на 1 година и 6 месеца лишаване от свобода,изпълнението на което на основание чл.66, ал.1 НК било отложено с тригодишен изпитателен срок.

Безспорно е по делото и се установява от представените от ищеца и неоспорени от ответника уведомления за имуществени вреди, доклад по щета, заверено копие на техническа експертиза и др., че за щетите върху лек автомобил Р.К. с № ***, собственост на И.П.И., била образувана застрахователна щета № ***Г., като размерът на имуществените щети бил определен на сумата от ***.

Установява се от заверено копие на покана на л.19 и обратна разписка към нея на *** от делото, че ищецът отправил покана към ответника за заплащане на сумата от 970,54 лв., като поканата била получена на ***Г.

Служебно се установи от съда при справка в ИС на Г.ф. – С., че към дата ***. МПС с ДКН *** е нямал активна застраховка „Г.О.“.

Спори се изплатено ли е от ищеца обезщетение в размер на ***. , дължи ли ответника тази сума на ищеца, от коя дата.

Като съобрази доказателствата по делото по отделно и в съвкупност, съдът приема следното от правна страна:

Съдът намира, че е сезиран с обективно съединени иски с правно основание чл.558, ал.7 във вр. с чл. 557, ал. 1, т. 2, б.,,а" от Кодекса за застраховане (КЗ) и чл.86, ал.1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) за осъждане на ответника като водач на МПС да заплати сумата от ***, представляващо изплатено застрахователно обезщетение от Г.ф. по щета № ***Г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба (***) до окончателното изплащане на вземането.

Разпоредбата на чл.558, ал.7 КЗ урежда правната възможност г.ф. да предяви регресен иск за платеното от него обезщетение за вреди, причинени при ПТП, срещу причинителя на вредите, чиято деликтна отговорност не е била обезпечена чрез сключване на договор за застраховка "Г.О.". Следователно, възникването на спорното материално право се обуславя от осъществяването на четири групи материални предпоставки (юридически факти): 1. г.ф. да е

платил обезщетение на увредено лице за причинените му вреди от противоправното поведение на делинквента; 2. за увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание (непозволено увреждане) срещу причинителя на вредата - чл.45, ал.1 ЗЗД, т. е. вредите да са причинени от делинквента чрез неговото виновно и противоправно поведение; 3. деликтната отговорност да е възникнала във връзка с използването на МПС от делинквента; 4. за делинквента да е налице задължение за сключване на застраховка „Г.О.“ и 5. делинквентът да не е обезпечил своята деликтна отговорност по застраховката.

Съгласно разпоредбата на чл.557, ал.1 т.2 б."а" КЗ г.ф. изплаща на увредените лица от Фонда за незастраховани МПС обезщетения за имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, причинени на територията на Р.Б., на територията на друга държава членка или на територията на трета държава, чието национално бюро на застрахователите е страна по Многостранното споразумение, от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Р.Б. и за което няма сключена задължителна застраховка "Г.О." на автомобилистите.

От представената по делото Справка от базата данни на Информационния център към Г.ф. на база на подадени данни от застрахователните компании за застраховка "Г.О." на автомобилистите, се установява, че към датата на пътно-транспортното произшествие – ***, гражданската отговорност на ответната страна за лек автомобил „Ф.Г.“ с рег. № *** не е била застрахована по силата на валидно възникнало правоотношение.

С разпоредбата на чл.294 КЗ в тежест на застрахователя изрично е вменено административно задължение за предоставяне информация в Информационния център към г.ф., за вписване в регистъра, поддържан по силата на чл.292 КЗ, наред с другите подлежащи на регистрация обстоятелства и прекратените застрахователни договори по задължителна застраховка "Г.О." на автомобилистите. Следователно липсата на вписване за наличие на валидно застрахователно правоотношение към датата на настъпване на твърдяното пътно-транспортно произшествие представлява годно доказателствено средство за възникване на задължението на Г.ф. за заплащане на застрахователно обезщетение в полза на увреденото лице по реда на чл.288, ал.1 т.2 б.4а" КЗ. В този смисъл с мотивите на Тълкувателно

решение №1/23.12.2015г. по тълк. д. № 1/2014 г. на ОСГТК на ВКС е разяснено, че "вписването е правно значимо, както с оглед извършването при условията на чл.288, ал.1 т.2 КЗ плащане, така и предвид интереса на трети лица от удостоверяване на конкретното застрахователно правоотношение по договор за задължителна застраховка "Г.О.", съобразно чл.261, ал.1 КЗ и общественото доверие в предоставяната от г.ф. информация". Липсата на вписване в регистъра в информационния център вкл. вписване на прекратяването на застрахователен договор създава оборима презумпция за липса на застрахователно правоотношение (Решение №183/22.12.2017г. по т. д. № 746/2017 г., ТК, I т. о. на ВКС).

Ответната страна не оспорва механизма на настъпване на произшествието и вината на делинквента. Тези обстоятелства се установяват от представените по делото писмени доказателства – заверено копие на констативен протокол, заверено копие на споразумение от ***г., заверено копие на протокол по НОХД № ***г. по описа на РС-Р.. От тези документи се установява, че ответникът не спазил разпоредбата на 16, ал.1 и 20, ал.1 от Закона за движение по пътищата, поради което блъска лек автомобил Р.К. с № ***, собственост на И.П.И., като причинява имуществени щети т.е. деянието на водача на автомобила е било противоправно. Същевременно установената в разпоредбата на чл.45, ал.2 ЗЗД презумпция не бе оборена в настоящото производство чрез обратно доказване, поради което съдът приема, че деянието е извършено от ответника виновно.

За увредения се е породило право на вземане на извъндоговорно основание срещу причинителя на вредата, като със заплащане на обезщетението Г.ф. е встъпил в правата на увреденото лице против делинквента, чиято Г.О. не е била обезпечена по силата на валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка "Г.О." към датата на настъпване на произшествието.

От представените в производството по делото доказателства се установява, че при ищеца е образувана щета № ***г. по уведомление от ***. от собственика на увредения автомобил, като след извършена експертиза са установени щети на автомобила, оценени на стойност от ***. и разходи по ликвидация от ***.

Видно от справка вх.№ ***г. по описа на РС П., издадена от „У.Б.“ АД, сумата от ***. е наредена от сметка на г.ф. в тази на постадалото лице. С получаването на ***г. поканата изх.№ *** (***) от делото) ответникът е

уведомен за образуваната щета, както и че дължи сумата от ***, включваща заплатеното обезщетение и всички разходи и разноски.

Съгласно практиката на Върховния касационен съд - Решение №52/08.07.2010г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, ТК, при съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие – ч***8, ал.3 КЗ. Съгласно разпоредбата на чл.390, ал.2 КЗ тотална щета на моторно превозно средство е увреждане, при което стойността на разходите за необходимия ремонт надвишава 70 на сто от действителната му стойност. От писменото доказателство на *** от делото, неоспорено от ответната страна, се установява, че действителната стойност на автомобила е ***, а стойността на ремонта за възстановяване на повредите на лек автомобил " в размер на *** възлиза на сумата от ***.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че ищеца доказва при условията на пълно и гласно доказване всички предпоставки за приложение на нормата на чл.558, ал.7 вр. чл.557, ал.1 т.2 б."а" от КЗ, поради което исковете (главен и акцесорен) следва да бъдат уважени изцяло като основателни.

С оглед изхода на правния спор в полза на ищеца, съобразно уважената част от иска, и на основание чл.78, ал.1 ГПК следва да бъдат присъдени сторените в настоящото съдебно производство разноски в общ размер от ***, от които сумата от ***. за държавна такса, *** лв. – депозит за особен представител на ответната страна и сумата от 1***. юрисконсултско възнаграждение, съобразно претенцията в исковата молба.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.558, ал.7 във вр. с чл. 557, ал. 1, т. 2, б.,,"а" от Кодекса за застраховане СТ. АТ. СТ. с ЕГН *****, адрес: с.О., ул."О." *** и с.К. (ТКЗС), да заплати на Г.Ф.-С., адрес: гр.С., ул."Т.И." ***, представляван от изпълнителните директори М.К. и С.С. заедно, сумата от ***. (***), представляваща изплатено застрахователно обезщетение ра причинени имуществени вреди на лек автомобил „Р.К.“ *** собственост на И.П.И., по щета № ***г., ведно със законната лихва върху главницата,

считано от датата на предявяване на исковата молба (***) до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА СТ. АТ. СТ. с ЕГН *****, адрес: с.О., ул.“О.“ *** и с.К. (ТКЗС), да заплати на Г.Ф.-С., адрес: гр.С., ул.“Г.И.“ ***, представляван от изпълнителните директори М.К. и С.С. заедно, сумата от *** (***) лева, представляваща общо направени разноси за държавна такса, възнаграждение за особен представител и юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд - П. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____